

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1135

15.12.2024 (135)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 1

Úvod

V Reader's Digestu mě jednou nazvali zlým géniem!

Když jsem si tento článek přečetl poprvé, řval jsem smíchy. Přišlo mi to k popukání. Ale co mě opravdu rozesmálo, bylo toto: Autor se tvářil naprosto vážně!

Kupodivu jiný časopis, *Der Spiegel*, citoval starostu mého města, který o mně prohlásil, že jsem *vzorný občan!*

Co byla pravda: zlý génius, nebo vzorný občan?

Odpověď na tuto otázku závisí na tom, koho se ptáte. Stejně jako každý jiný mám přátele i nepřátele. Na rozdíl od většiny lidí *se mě moji nepřátelé občas pokoušejí zabít!*

Jednou se pokus o atentát na mě málem podařil... Jindy, když jsem svědčil v procesu s teroristy, policie zvýšila ostrahu kvůli obavám z možného pokusu o atentát.

Byl jsem ředitelem soukromé organizace se sídlem ve Spojených státech. Během studené války i po ní jsme poskytovali významnou podporu nenásilným podzemním disidentům v Evropě.

Význam mé práce byl oceněn v mnoha vládních dokumentech, včetně dopisů podepsaných evropskými kolegy třem členům amerického prezidentského kabinetu, Oválné pracovně a ředitelům FBI a CIA.

Moje činnost byla široce medializována.

Patří sem televizní rozhovory v *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Brazílie), KRO (Nizozemsko), maďarské státní televizi a *Spiegel TV* (Německo). Mnoho dalších pořadů informovalo o mé práci bez rozhovoru.

Ve švédském televizním dokumentu *Wahrheit macht frei!* Tento film byl vysílán v desítce zemí.

Tištěná média informovala například o rozsáhlém rozhovoru v britském vydání časopisu *Reader's Digest* (pod názvem *Zlý génius německých neonacistů*) a o článcích na titulních stranách deníků *Los Angeles Times*, *Hamburger Morgenpost*, *The Omaha World-Herald* a *The Lincoln Journal-Star*.

Další články o mé činnosti vyšly v následujících novinách: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (U.K.), *Spectrum* (U.K.), *The News Herald*, *Independent* (U.K.), *Morgenposten Fyens Stiftstidende* (Dánsko), *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* a *Offenbach Post*.

Jsem jmenovitě uveden v sedmnácti knihách v půl tuctu jazyků. V některých z nich je mé práci věnována celá kapitola nebo i více.

Moje podnikatelská kariéra začala později.

Když jsem v testu dosáhl nejvyššího skóre v historii firmy, udělalo to na ředitele, který je sám milionářem, takový dojem, že mě na místě přijal. Školil mě osobně. Stal jsem se jeho viceprezidentem pro marketing. Toto školení a zkušenosti jsou základem mých obchodních znalostí.

Byl jsem také podnikatel. K mým četným podnikatelským aktivitám patřilo vydávání stovek knih v několika jazycích, import/export, webový obchod (na prvním místě na Googlu) a webhosting. Jeden ze tří největších internetových serverů v zemi jednou oznámil, že jsem byl jedním z jeho deseti největších prodejců webových stránek.

Tyto memoáry popisují mou kariéru politického aktivisty a podnikatele.

Každá kariéra mě naučila něco nového. Tyto znalosti jsem si přinesl do další kariéry. Tyto zkušenosti z různých oborů byly zdrojem vzdělání i zábavy. Učil jsem se, ale také jsem se smál.

Kromě toho mám občanskou povinnost. Ještě na základní škole jsme přísahali věrnost vlajce Spojených států amerických a republiky, kterou reprezentuje. Každý den.

Takzvaná "válka proti terorismu" je dnes využívána jako záminka k podkopání americké ústavy. Některé mé vlastní zkušenosti z doby před 11. zářím odhalují nebezpečné precedenty již tehdy.

Musíme spolupracovat, abychom této společné hrozbě čelili. Bez ohledu na poli-

tické rozdíly. To je jeden z důvodů, proč jsem tuto knihu nenapsal jako ideologický diatribe.

Gerhard Lauck
30. ledna 2014

První kapitola

Moje mládí

Je vidět, že jsi syn inženýra!

Přítel při prohlídce stáje
Postavil jsem pro něj z odpadového dřeva.

Koncepce nebo konstrukce?

Byla to romantická měsíční noc. Svou ložnici jsme přenechali tvému dědečkovi a babičce, kteří nás přijeli navštívit. Byla tam antikoncepce a my jsme je nechtěli obtěžovat. Další děti jsme už opravdu nechtěli. Ale říkali jsme si, že jen jednou by neškodilo. Páni, jak jsme se mýlili!

Moje matka

Nenarodil ses! Byl jsi VYTVOŘEN v laboratoři. Vzal jsem tělo zrůdy, nohy norského lyžaře se zachovalými lyžemi a hlavu nacistického válečného zločince a sešil je dohromady.

Můj otec

Nevím, která verze je pravdivá. Byl jsem příliš mladý, abych si to pamatoval.

Moje dětství

Moje nejranější vzpomínky se vztahují k mému prvnímu domovu.
K tomuto venkovskému sídlu patřil dvoupatrový kamenný dům s francouzskými

okny. Postavil ho inženýr na zakázku pro svou rodinu. Na pozemku byly stovky borovic, jabloňový sad, sedmdesátimetrový stožár a betonový rybník o objemu deset tisíc litrů. Rybník se nacházel uprostřed nádvoří obklopeného stromy, keři a květinami. (Předchozí majitel v něm choval dvoumetrového aligátora. My jsme se spokojili s tisícovkou zlatých rybek.)

První velký úspěch, na který si vzpomínám, bylo vylézání z postýlky, chození do koupelny a používání toalety. A to úplně sama! Byl jsem ze sebe docela ohromený.

Mluvit jsem začal až ve čtyřech letech. Nepotřeboval jsem mluvit. Stačilo ukázat a moji starší sourozenci mi přinesli, co jsem chtěl.

Moje matka si s tím dělala starosti. Zeptala se lékaře. Odpověděl jí: *Nebojte se! Jakmile začne mluvit, už ho nikdy neumlčíte!* - Určitě měl pravdu!

Dodnes musím občas lidem vysvětlovat, že jsem vlastně docela málomluvný. Musím se *nutit do* mluvení, abych překonala svou vrozenou plachost. Proto ta moje *zdánlivá* upovídanost... Toto vysvětlení téměř vždy vyvolá úsměv. Tomu nerozumím. Je to vážný problém!

Rodiče mi řekli, že když jsem konečně začal mluvit, mluvil jsem v celých větách. Dva z mých prvních příspěvků do pokladnice skvělých řečnických schopností lidstva patří:

Useknu ti hlavu a udělám ti monokl!

Dvojí vliv Starého a Nového světa je zde zřejmý.

A

Nenávidím tě!

Můj otec nesouhlasil s tímto siláckým vyjadřováním a okamžitě mi naplácal. Moudře jsem přeformuloval svou odpověď: *Nemám tě rád!*

Moje příběhy na dobrou noc

V době velké hospodářské krize neměli naši žádné peníze. Když mi bylo dvanáct, řekli mi, že musím přestat pít mléko. Místo toho jsem musel pít kávu. Mléko bylo příliš drahé. Museli jsme s ním šetřit pro mé mladší bratry.

Ale když jsem vyrůstal, užil jsem si spoustu legrace. Hodně jsem lovil a rybařil. Kapesné jsem dostával v nábojích. Nebylo dne, kdy by se zvěřina, kterou jsem zastřelil, nebo ryba, kterou jsem chytil, nedostala na stůl, když už ne jako hlavní chod, tak alespoň jako příloha.

Můj otec

Moje pohádky před spaním se skládaly převážně z otcových vyprávění o jeho

chlapeckých dobrodružstvích. Tyto příběhy dokázaly mnohem víc než jen pobavit malého chlapce. Vštěpovaly mi *smysl pro rodinu*.

V jeho vyprávění se často objevovali další příbuzní, z nichž některé jsem nikdy osobně nepotkal. Moje *širší rodina* zahrnovala žijící i zemřelé příbuzné a předky. To platilo pro obě strany mé *nejbližší rodiny*, která byla úzce propojená a sdílela stejný etnický původ.

Zde jsou některé z nich.

Měl jsem dvě plachetnice. Jedna měla nadměrně velkou plachtu. Byla velmi rychlá. Ale když jsem se ji pokusil otočit, převrátila se a hodila mě do vody. Takže jsem přeplul jezero, vyskočil, otočil ji a plul zpátky... Druhá plachetnice se uměla otočit na pěníku. Když jsem si hrál na honěnou s rychlejšími loděmi, nikdy mě nedokázaly chytit. V poslední vteřině jsem se otočil a utekl.

* * * * *

Jednou jsem v bažině zahlédl hada. Viděl jsem, že je jedovatý, tak jsem ho zabil. Později jsem se cítil špatně. V té bažině nikoho neohrožoval. Měl také právo na život.

* * * * *

Jednou jsem byl na lovu s kamarádem a novým klukem. Ten nový kluk se mi posmíval: Vsadím se, že se netrefíš do té plechovky od rajčat. Vystřelil jsem. Plechovka se ani nepohnula. Ha! Netrefil ses!, posmíval se. Raději se na tu plechovku podívej zblízka, poradil mi přítel. Podíval se. Zasáhl jsem plechovku tak přesně, že se ani nepohnula, když ji zasáhla kulka.

* * * * *

Jedna vrána byla chytrá. Vždy se držela těsně mimo dostřel mé dvaadvacítky. Jednou jsem si vzal pětadvacítku a přibil ji. Mimochodem, vrány umí počítat do tří. Když jdou dva lovci za slepou uličku a dva odejdou, vrána ví, že je tam ještě jeden. Ale když tam jdou čtyři a tři odejdou, vrána je zmatená.

* * * * *

Váš dědeček byl odborník na uzly. V době krize dostával 10 dolarů na hodinu za vázání složitých uzlů na jevištním pódiu v naprosté tmě.

Můj otec také uměl spoustu uzlů. Dodnes si pamatuji, jak se váže osmičkový uzel, který se používal k přivázání kánoe ke střeše našeho auta... Navíc si umím zavázat i tkaničky u bot! Řeknu vám, že když jsem byl malý kluk, nebylo snadné se to naučit. Něco o tom, že zajíc přeskočí kládu a sjede do díry.

* * * * *

Když jsem byl malý, stál lístek do kina pětník. Vzpomínám si, jak jsme s jiným klukem šli na Fantoma opery. Když se na plátně objevila přišera, všichni v kině zděšeně zalapali po dechu. Kromě mě. Já se nebál. Netvor mi připomínal mého prastrýce George.

Byl to kovář a byl ošklivý jako čert, ale byl to milý chlap. Měl tak mozolnaté ruce, že dokázal zvednout žhavý kov, který by vám nebo mně spálil ruce, a nepopálil se.

Každý pátek večer se opíjel. Jednou v pátek večer se jako obvykle opil a sjel z obrubníku pod auto. Na místě se zabil. Ale byl to dobrý způsob, jak odejít.

Co se týče vzhledu, jsem samozřejmě po druhé straně rodiny... Můj otec alias "FW" nebyl vždy diplomatický, když šlo o popis osobního vzhledu. Když viděl své první novorozeně, poznamenal, že vypadá jako "veverka stažená z kůže". Mámu to nepobavilo.

* * * * *

Tvoje prateta Liza byla stará panna. Nosila s sebou derringer pro případ, že by se s ní někdo pokusil vyspat. Ale byla tak ošklivá, že ho opravdu nepotřebovala. Každopádně to byla chytrá investorka. I když pracovala jen jako sekretářka, dokázala za svůj život nashromáždit jmění v hodnotě mnoha tisíc dolarů.

Vzpomínám si na ten derringer i na šestihlavňovou "pepřovku" a další zbraně. Jeden revolver francouzské výroby z poloviny 19.th století dokonce neměl úderník. Úderník byl zabudován do nábojů! Těchto nábojů nám zbylo jen pár. Později jsme se dozvěděli, že náboje měly ještě větší cenu než zbraň... Později jsem se dozvěděl, že za její peníze mohl můj otec a jeho bratři vystudovat vysokou školu. Tohle dědictví vydrželo dědovi půl století! Poslední z nich utratil pouhý rok před vlastní smrtí.

* * * * *

Můj táta, tvůj děda, nechal farmáře vybagrovat pozemek uprostřed bažiny. Pak na něm postavil chalupu. Vždycky jsme tam trávili celé léto. Hlavní výhodou kromě lovu a rybaření bylo, že tam mohl ve dvacátých letech pořádat hlasité večírky, aniž by obtěžoval sousedy. Někdy dospělí budili nás děti, místo aby to bylo naopak!

Když jsme ráno sešli dolů, viděli jsme na stěnách kresby uhlím, které ještě nebyly smyté.

Na tyto večírky chodily některé slavné vaudevillové a rané filmové hvězdy. Jednou si jedna stará drsná dáma, která byla babiččinou přítelkyní, vyhlédla herce proslulého rolemi drsňáků ve filmech a vyzvala ho: Mně tak drsný nepřípadáte! Vsadím se, že tě donutím říct 'strejdo': Pak ho přišpendlila k zemi. Nechtěla ho pustit, dokud neřekne 'strýčku'."

Byla mnohem větší než "chalupa"! O mnoho let později se celá bývalá bažinatá oblast stala uzavřenou komunitou s omezeným přístupem!

Na některá jména si vzpomínám, ale odmítám je prozradit a případně někoho uvést do rozpaků... Kromě toho mám slavné i neslavné příbuzné. Jednou mi generální ředitel položil na stůl přede mnou noviny. Rychle jsem do nich nahlédl. Červeným inkoustem bylo podtrženo jméno *velmi* podobné mému. Nenuceně jsem zamumlal: *Kdo ví, třeba je to někdo z mých bláznivých příbuzných!* a vrátil jsem se k tomu, co jsem dělal. Na toto téma už nikdy nepřišla řeč.

* * * * *

Tři generace naší rodiny byly zastřeleny ve třech různých válkách na stejném malém kousku půdy nebo nad ním.

Jednalo se o francouzsko-německou válku v letech 1870/1871, první světovou válku a druhou světovou válku. Tím kouskem země bylo Alsasko-Lotrinsko. Jako mladík jsem žertoval, že kdybych někdy musel jít do války, raději bych bojoval někde jinde... Z matčiny strany se traduje poněkud podobná historka o dvou příbuzných, kteří se údajně navzájem zabili v bitvě, aniž by věděli, že jsou vzdáleně příbuzní.

Samozřejmě, že každý příběh, který se předává z generace na generaci ústním podáním, je třeba brát s rezervou. Ale některé se mi podařilo ověřit.

V každém případě jsou stále důležitou součástí našeho kulturního dědictví. Například velikonoční zajíček je hezký příběh, i když je to zjevně fikce. Na rozdíl třeba od Santa Clause, kterého jsme všichni mnohokrát viděli na vlastní oči.

* * * * *

Váš strýc se zúčastnil mnoha akcí ve druhé světové válce. Byl střelcem v horní věži bombardéru B-52. Když se po válce vrátil domů, dědeček si všiml díry v jeho kožené bundě z ovčí kůže. Vyčetl to svému synovi! Proč se mu v tak pěkné bundě udělala díra! Armáda byla tak hodná, že mu ji dala. Tahle tiráda trvala nějakou dobu. Nakonec strýc řekl: Tati, je mi to líto. Ale nemohl jsem si pomoci. Tam mě zastřelili!

Nabídli mu purpurové srdce, ale on ho odmítl. Řekl, že jiní kluci byli zraněni mnohem hůř a zasloužili si ho víc než on.

FW tu bundu nosil, když jsme chodili na lov, ještě když jsem byl puberták. Později z ní "vyrostl" a nechal si ustříhnout rukávy!

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Julius Streicher Der Stürmer Picture Book
**The Poisonous
Mushroom**

Heinrich Hoffmann
**Hitler
in Italy**

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
**The Sins of
High Finance**

Die Luftwaffe im Bild
Luftwaffe War Art

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

